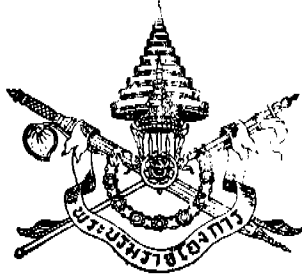

ฉบับพิเศษ หน้า ๖
เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

พระราชบัญญัติ
ภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแยกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีป้ายออก
จากประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
ตั้งต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษี
ป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกหมวด ๕ ภาษีป้ายในลักษณะ ๒ แห่ง
ประมวลรัษฎากร

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติ
ไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้เทศบาลใดอยู่ใน
ความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยตามกฎหมายว่าด้วย
เทศบาล บรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่ง
รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อ
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัตินี้

“ป้าย” หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

“ปี” หมายความว่า ปีประติทิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายเป็นรายปี ตามบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้ายดังต่อไปนี้

(๑) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณามหรสพ

(๒) บ้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุ
สินค้า

(๓) บ้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว

(๔) บ้ายที่แสดงไว้ที่ยานพาหนะ คนหรือสัตว์ หรือ
เคลื่อนที่ด้วยกำลังยานพาหนะ คนหรือสัตว์

(๕) บ้ายที่แสดงไว้ในสถานที่ประกอบการค้าหรือ
ประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือภายในอาคารซึ่งเป็น
รโหฐาน แต่ไม่รวมถึงบ้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

(๖) บ้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค
หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร
ราชการแผ่นดิน

(๗) บ้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการ
จัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และ
หน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ

(๘) บ้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน
ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และบริษัท
เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๘) บ้ายของโรงเรียนราษฎร์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ที่แสดงไว้ ณ โรงเรียนราษฎร์และบริเวณของโรงเรียนราษฎร์นั้น

(๑๐) บ้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งกำเนิดผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

(๑๑) บ้ายของวัด หรือผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะโดยเฉพาะ

(๑๒) บ้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

(๑๓) บ้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ภาษีบ้าย

(๑) ที่เก็บในเขตเทศบาลใด ให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น

(๒) ที่เก็บในเขตสุขาภิบาลใด ให้เป็นรายได้ของสุขาภิบาลนั้น

(๓) ที่เก็บนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาลในเขตจังหวัดใด ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

มาตรา ๑๐ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ในเขตเทศบาล ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเทศบาลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

(๒) ในเขตสุขาภิบาล ให้ประธานกรรมการสุขาภิบาล มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สุขาภิบาลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) นอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาล ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการอำเภอท้องที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๑ การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้รับ

(๒) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการหรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว ซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือ

ที่อยู่อาศัยของผู้ยื่น หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์
รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว และ
เวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้
ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว

หมวด ๒

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

มาตรา ๑๒ ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบ
แสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทย
กำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี

ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือ
ผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทน
เจ้าของป้าย

มาตรา ๑๓ ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ
เป็นคนที่ไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้
ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกไม่ว่าจะเป็นทายาท
หรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่
กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๑๒ แทนเจ้าของป้าย

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

มาตรา ๑๔ เจ้าของป้ายผู้ใดมีป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคมถัด หรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายนั้นแล้ว หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายเดิมอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายหรือเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้นตามบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ป้ายอันต้องเสียภาษี หรือนับแต่วันที่แสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิม หรือนับแต่วันที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายเดิม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๕ การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายในเขตเทศบาล ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานเทศบาลที่ป้ายแสดงอยู่ หรือยื่น ณ สถานที่อื่นที่นายกเทศมนตรีกำหนด

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายในเขตสุขาภิบาล ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานสุขาภิบาลที่ป้ายแสดงอยู่ หรือยื่น ณ สถานที่อื่นตามที่ประธานกรรมการสุขาภิบาลกำหนด

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอที่ป้ายแสดงอยู่ หรือยื่น ณ สถานที่อื่นที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีการโอนย้าย ให้ผู้รับโอนแจ้งการรับโอนเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับโอน

หมวด ๓

การประเมินภาษีป้ายและการชำระภาษีป้าย

มาตรา ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ และแจ้งการประเมินไปยังเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายใดและหาตัวผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินไปยังผู้ครอบครองป้ายนั้น และให้ผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

มาตรา ๑๙ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาล ที่ว่าการอำเภอ หรือสถานท้องถิ่นใดยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

การชำระภาษีป้าย ให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว

มาตรา ๒๐ ภาษีป้ายจำนวนใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งการประเมินแล้ว ถ้ามิได้ชำระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือเป็นภาษีป้ายค้างชำระ

มาตรา ๒๑ ทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ค้างชำระ ภาษีป้ายอาจถูกยึดอายัด หรือขายทอดตลาด เพื่อนำเงินมาชำระ ภาษีป้ายที่ค้างชำระโดยให้นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการ สุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี มีอำนาจออกคำสั่งเป็น หนังสือยึดอายัด หรือขายทอดตลาดได้ แต่คำสั่งเช่นว่านั้น จะออกได้ก็โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าราชการจังหวัด

การยึดทรัพย์สิน จะกระทำได้อต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็น หนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระภายใน กำหนดไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือ มาตรา ๓๓ เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นจะเป็นของเสียง่าย

วิธีการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน เพื่อให้ได้รับภาษีป้ายที่ค้างชำระ ให้นำวิธีการในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อาศัย หรือขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีป้าย ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่ออกให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๒๓ เมื่อได้มีการยึดหรืออาศัยทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออาศัยและค่าภาษีป้าย โดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี สั่งถอนคำสั่งยึดหรืออาศัยนั้น

มาตรา ๒๔ ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่อนายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่เสียภาษีป้าย หรือนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ในการนี้ให้ผู้นั้นยื่นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย

การส่งคืนภาษีป้ายให้เป็นอำนาจของนายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

เงินเพิ่ม

มาตรา ๒๕ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายในกรณีและอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว่นั้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

(๒) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

(๓) ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละหนึ่งต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน เงินเพิ่มดังกล่าวห้ามมิให้เก็บ

เกินจำนวนภาษีป้ายที่ค้างชำระ ทั้งนี้ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (๑) หรือ (๒) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มด้วย

มาตรา ๒๖ เงินเพิ่มตามมาตรา ๒๕ ให้ถือว่าเป็นภาษีป้าย

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย หรือบริเวณที่ต่อเนื่องกับสถานที่ดังกล่าว หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีป้ายในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีหรือเอกสารเกี่ยวกับภาษีป้ายมาตรวจสอบภายในกำหนดเวลาอันสมควร

มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ เมื่อปรากฏว่าเจ้าของป้ายมิได้ยื่นแบบแสดง
รายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูก
ต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้
ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

หมวด ๖

การอุทธรณ์

มาตรา ๓๐ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายผู้ใดได้รับแจ้งการ
ประเมินภาษีป้ายแล้ว เห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิ
อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ โดยยื่นอุทธรณ์แก่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในสามสิบ
วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้เสนอุทธรณ์
นั้นตามลำดับจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัด

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีป้าย เว้นแต่จะได้อ
รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำ
พิพากษาของศาล

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารอันควรแก่เรื่อง

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจยกอุทธรณ์นั้นเสียได้

มาตรา ๓๒ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ทำการประเมิน

มาตรา ๓๓ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดยกอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลียงหรือพยายาม

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

หลักเกณฑ์การเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๓๖ ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๓๗ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๗ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้านายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอกำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๓๘ เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของเทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่ความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในเขตใด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกตามมาตรา ๓ ให้คงใช้บังคับได้ในการเก็บภาษีป้ายจำนวนปีต่างๆ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราภาษีป้าย

(๑) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้
คิดอัตรา ๑ บาท ต่อห้าร้อย
ตารางเซนติเมตร

เศษของห้าร้อยตารางเซนติ-
เมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๒) ป้ายที่มีอักษรไทย ปั่นกับ
อักษรต่างประเทศ หรือเครื่องหมาย ให้
คิดอัตรา ๑๐ บาท ต่อห้าร้อย
ตารางเซนติเมตร

เศษของห้าร้อยตารางเซนติ-
เมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๓) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ให้คิด
อัตรา ๒๐ บาท ต่อห้าร้อย
ตารางเซนติเมตร

เศษของห้าร้อยตารางเซนติ-
เมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๔) บ้ายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) เมื่อคำนวณเนื้อที่แล้วมีอัตราที่จะต้องเสียภาษีต่ำกว่าบ้ายละ ๒๐ บาท ให้เสียภาษีบ้ายละ ๒๐ บาท

(๕) บ้ายใหม่ที่แสดงแทนบ้ายเดิมหรือบ้ายเดิมที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา ๑๔ ให้คิดอัตราตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น

(๖) พื้นที่ของบ้ายไม่ว่าจะมีรูปร่างลักษณะอย่างไร ให้คำนวณดังนี้

ก. ถ้าเป็นบ้ายมีขอบเขตกำหนดได้ ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุดของขอบเขตบ้ายเป็นตารางเซนติเมตร

ข. ถ้าเป็นบ้ายไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพหรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้วคำนวณตาม ก.

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากภาษีป้ายเป็นภาษีของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ควรแยกออกจาก
ประมวลรัษฎากร และมอบให้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยกำหนด
ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและสุขาภิบาล เป็นผู้จัดเก็บ จึง
ตรากฎหมายว่าด้วยภาษีป้ายขึ้นโดยเฉพาะ